

Sygn. akt II Ka 18/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Wiesław Oryl**

Sędziowie SO **Magdalena Dąbrowska (spr.)**

SO **Artur Bobiński**

Protokolant **Marlena Achcińska**

w obecności Prokuratora **Ewy Budzińskiej**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2015r.

sprawy przeciwko **K. L.**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

z powodu apelacji Prokuratury Rejonowej w Wyszkowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 19 sierpnia 2014r. w sprawie IIK 231/14

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa wymiar orzeczonej kary łącznej do 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego K. L. na rzecz Skarbu Państwa 800 (osiemset) złotych tytułem opłaty z obie instancje, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w kwocie 20 złotych za II instancję.

Sygn. akt II Ka 18/15

UZASADNIENIE

K. L. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 3 stycznia 2014 r. w L., przy ul (...), gm. W., woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego stanowiącego własność J. Z. w ten sposób, iż po uprzednim wepchnięciu do środka skrzydła okna dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia portfel o wartości 30 zł. z zawartością pieniędzy w kwocie 460 zł. i legitymacji szkolnej oraz skrzyneczkę z zawartością srebrnej i kolorowej biżuterii wartości 240 zł. należące do M. Z., uszkodzoną konsolę do gier X.(...) wraz z dwoma padami, przewodem H. i zasilaczem o wartości łącznej 500 zł. należące do T. Z. oraz złoty pierścionek z bordowym oczkiem wartości 500 zł. należący do J. Z., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 21 listopada 2013 r. w L., przy ul. (...), gm. W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego w ten sposób, iż po uprzednim podważeniu okna, dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki S. (...) cali, gitarę basową z czarnym skórzanym pokrowcem marki W., zegarek na rękę marki X. (...) oraz pieniądze w kwocie 3500 zł., przy czym wzmiankowaną gitarę ukrył pod adresem swego zameldowania w S. przy ul. (...), czym działał na szkodę P. i Z. Z. w kwocie łącznej 7700 zł., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 19 grudnia 2013 r. w N., przy ul (...), gm. W., woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego w ten sposób, iż po uprzednim wyważeniu drzwi tarasowych, dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki S. (...) cali typu (...), biżuterię w postaci dwóch złotych obrączek damskiej i męskiej, dwóch złotych pierścionków i jednego złotego kolczyka oraz trzech kartonów papierosów marki LM, przy czym wzmiankowany telewizor ukrył w swym miejscu zamieszkania w S. przy ul. (...), czym działał na szkodę J. i J. T. w kwocie 6828 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w bliżej nieustalonym okresie czasu, przy czym nie później niż do dnia 14 stycznia 2014 r. w wynajmowanym budynku mieszkalnym usytuowanym w S., przy ul. (...), gm. W., woj. (...), posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci 170 sztuk naboji pistoletowych z pociskiem typu (...) pełnopłaszczowym kal. (...), 200 sztuk naboji rewolwerowych kal. (...) S. z pociskiem typu WC - wad cutter, 50 sztuk naboji rewolwerowych kal. 38 S. z pociskiem typu (...) pełnopłaszczowym, 20 sztuk naboji rewolwerowych kal. (...) S. z pociskiem typu (...) oraz 31 sztuk pistoletowych nabojów kal. 8 mm, a w tym 19 sztuk alarmowych i 12 sztuk gazowych

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

V. w dniu 14 stycznia 2014 r. w S., przy ul. (...), gm. W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze netto 0,156 grama, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 231/14:

I. K. L. uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I, III, IV i V i za to:

1. za dokonanie czynu opisanego w punkcie I na podstawie art. 279 § 1 k.k. i art. 276 kk. zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych J. Z. kwoty 500 (pięćset) złotych i M. Z. kwoty 730 (siedemset trzydzieści) złotych;

4. za dokonanie czynu opisanego w punkcie III na podstawie art. 279 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

6. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w części przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych J. i J. T. kwoty 3228 (trzy tysiące dwieście dwadzieścia osiem) złotych;

7. za dokonanie czynu opisanego w punkcie IV na podstawie art. 263 § 2 k.k. skazał go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

8. za dokonanie czynu opisanego w punkcie V na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go na karę 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności;

9. K. L. w ramach zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II uznał za winnego tego, że w okresie od dnia 21 listopada 2013 r. do dnia 14 stycznia 2014 r. w S., ul. (...) ukrywał pochodzącą z kradzieży z włamaniem w dniu 21 listopada 2013 r. w L. przy ul. (...), gm. W. gitarę basową wraz z czarnym skórzanym pokrowcem marki W. o wartości 1600 złotych na szkodę P. i Z. Z., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, czym wypełnił dyspozycję art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

10. na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwa) lat;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. orzekł łączną karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 stycznia 2014r. do dnia 12 sierpnia 2014r.;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu, w tym kwotę 6126,11 (sześć tysięcy sto dwadzieścia sześć złotych jednaście groszy) tytułem wydatków oraz kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego **apelacją** zaskarżył Prokurator, zarzucając mu rażącą niewspółmierność kar jednostkowych oraz kary łącznej orzeczonych wobec oskarżonego K. L., polegającą na wymierzeniu mu za czyn zarzucony w punkcie I aktu oskarżenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł każda, za czyn zarzucony w punkcie II aktu oskarżenia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł., za czyn zarzucony w punkcie III aktu oskarżenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 15 stawek dziennych po 10 zł., za czyn zarzucony w punkcie V aktu oskarżenia kary 2 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł. wskutek niedostatecznego uwzględnienia okoliczności popełnienia zarzucanych wymienionemu czynów, stopnia społecznej szkodliwości czynów, uprzedniej karalności oskarżonego, faktu, iż zarzucanych w punkcie I, II, III, V aktu oskarżenia czynów dopuścił się w warunkach recydywy oraz wskazań dyrektywy prewencji indywidualnej i potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie wobec oskarżonego K. L. za zarzucony mu czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności, grzywny 200 stawek po 10 zł., za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny 200 stawek po 10 zł., za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny 200 stawek po 10 zł., za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności, a następnie kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 zł. każda oraz utrzymanie w mocy pozostałej części wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się o tyle zasada, iż skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu K. L..

Na wstępie, przed omówieniem zarzutu apelacyjnego, stwierdzić należy, że organ wyrokujący w niniejszej sprawie należycie wykazał winę i sprawstwo oskarżonego, a swoje stanowisko w sposób wyczerpujący umotywował w pisemnym uzasadnieniu. Rzetelnie sporządzone uzasadnienie kontestowanego orzeczenia w pełni odpowiada wymogom formalnym, umożliwia więc pełną kontrolę odwoławczą zaskarżonego rozstrzygnięcia. Ocena materiału dowodowego, która legła u podstaw uznania sprawstwa i winy oskarżonego nie wykazuje błędów logicznych, utrzymując się w granicach swobodnej oceny dowodów, chronionej art. 7 k.p.k. Wszystkie dowody zostały ocenione zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sprawstwa oskarżonego nie kwestionował także autor złożonej apelacji.

Przechodząc do kluczowych dla niniejszej sprawy rozważań wskazać należy, iż co do zasady słuszny był podniesiony w apelacji Prokuratora wniesionej na niekorzyść oskarżonego zarzut wskazujący na wymierzenie przez Sąd I instancji kary łącznej pozbawienia wolności jako rażąco niewspółmiernie łagodnej. Sąd Okręgowy nie podzielił jednak argumentacji skarżącego, co do konieczności podwyższenia orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej grzywny, uznając, iż nie cechuje się ona rażąco niewspółmiernością w sensie jej łagodności, jak również jednostkowych kar pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwa i uznał, iż wystarczającym było podwyższenie wymiaru orzeczonej wobec K. L. kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy pragnie w tym miejscu przypomnieć, iż rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy jest w odczuciu społecznym karą niesprawiedliwą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 1985 r., sygn. akt V KRN 178/85). Wskazuje się, że pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie wskazanych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, która powinna zostać wymierzona w instancji odwoławczej w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok Sądu Najwyższego-Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 lutego 2009 r., sygn. akt SNO 2/09). Oczywiście jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczonej nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej, rażącej. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie w odniesieniu do wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności, w związku z czym Sąd II instancji musiał dokonać stosownej korekty orzeczonej kary.

Zdaniem Sądu Okręgowego kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone podsądnemu za popełnienie przypisanych mu przestępstw są sprawiedliwe i wyważone, stanowiąc należytą odpłatę za wyrządzone zło. Sąd Rejonowy kształtując je, utrzymał się w granicach sądowego wymiaru kary, poprawnie szacując stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Uzasadnienie wymiaru tych sankcji nie budzi zastrzeżeń.

Zauważyć należy, iż Sąd meriti za opisany w punkcie I aktu oskarżenia czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł., za czyn z punktu III z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł., za czyn z punktu IV z art. 263 § 2 k.k. - 1 rok pozbawienia wolności, za czyn z punktu V z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - 2 miesiące pozbawienia wolności, zaś za czyn z punktu II zakwalifikowany z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Tym samym zgodnie z dyrektywą wymiaru kary łącznej z art. 86 § 1 k.k. granicami tejże kary był w niniejszej sprawie przedział od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w odniesieniu do kary grzywny przedział od 150 stawek dziennych do 400 stawek dziennych.

W ocenie Sądu Okręgowego prawidłowo została orzeczona wobec oskarżonego K. L. kara łączna grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy wysokości jednej stawki dziennej ustalonej na kwotę 10 zł. Odmienne zaś kształtuje się sytuacja w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu a quem ustalenie przez Sąd Rejonowy kary łącznej pozbawienia wolności na poziomie 2 lat czyni tę karę rażąco łagodną, gdyż nie uwzględniającą prawidłowo negatywnych cech podmiotowych oskarżonego (faktu uprzedniej karalności sądowej i działania w warunkach recydywy, a nadto w okresie próby wyznaczonym w związku z udzieleniem warunkowego przedterminowego zwolnienia), a tym samym nie realizującą w wystarczającym stopniu celów wychowawczych i zapobiegawczych kary oraz jej społecznego oddziaływania.

Podkreślić należy, iż oskarżony K. L. był już wielokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu oraz przeciwko interesom ekonomicznym państwa w zakresie obrotu środkami odurzającymi. W okresie od 3 października 2009 r. do 16 lipca 2013 r. odbywał dwie kary łączne po 3 lata pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 8 maja 2009 r. w sprawie II K 18/09, którym połączono kary pozbawienia orzeczone za przestępstwa przeciwko mieniu, wymiarowi sprawiedliwości oraz przestępstwa przeciwko interesom ekonomicznym państwa w zakresie obrotu środkami odurzającymi. W dniu 16 lipca 2013 r. oskarżony K. L. na mocy orzeczenia Sądu Okręgowego w Łomży został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary z wyznaczonym okresem próby do dnia 16 lipca 2016 r. Powyższa okoliczność nie powstrzymała jednak oskarżonego przed ponownym naruszeniem porządku prawnego.

W ocenie Sądu Okręgowego fakt dopuszczenia się przez K. L. kolejnych przestępstw o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, w odniesieniu do większości z nich w warunkach recydywy, a nadto w okresie próby wyznaczonym w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, świadczy o znacznym nasileniu złej woli oskarżonego, wysokim stopniu jego demoralizacji, jak również braku poszanowania, czy też, jak słusznie podkreślił w apelacji Prokurator pogardzie dla obowiązujących norm społecznych i moralnych. Wszystko to powoduje, że wymierzona przez Sąd Rejonowy kara łączna 2 lat pozbawienia wolności nie może być uznana za wystarczającą dolegliwość dla oskarżonego. Kara winna bowiem zapobiegać powrotowi na drogę przestępstwa, wywoływać zmianę postępowania sprawcy w przyszłości, skłaniać go do przestrzegania porządku prawnego oraz być sprawiedliwą odpłatą za wyrządzone zło.

Nie sposób przyjąć – jak uczynił to Sąd I instancji, iż orzeczenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności nakłoni oskarżanego do przestrzegania prawa (spełni swoje cele zapobiegawcze – wychowawcze) w sytuacji, gdy sprawca ten uprzednio skazywany za przestępstwa przeciwko mieniu w dalszym ciągu w sposób tożsamy, lekceważący obowiązujący porządek prawny i dopuszcza się dokuczliwej przestępczości wymierzonej w mienie innych osób. Taka kara- zdaniem Sądu Odwoławczego- nie osiągnie względem oskarżonego pożądaných skutków wychowawczych, a w odczuciu społecznym odbierana będzie jako rażąco łagodna. Nie ugruntuje nadto przekonania społecznego o nieopłacalności przestępstw, a wręcz przeciwnie, co słusznie zaakcentował skarżący, utwierdzi pogląd o braku faktycznej dolegliwości kary, tym bardziej, że oskarżony K. L. dopuścił się wskazanych przestępstw w okresie próby wyznaczonym w związku z udzieleniem mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, a nadto w warunkach recydywy w odniesieniu do

większości z nich. W tej sytuacji, w ocenie Sądu Odwoławczego, jedynie surowa kara pozbawienia wolności może skłonić go do rzeczywistej i szczerzej refleksji nad swoim postępowaniem.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał za słuszne podwyższenie wymiaru orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności do 3 lat przyjmując, że wzajemne wyważenie okoliczności obciążających i łagodzących występujących w niniejszej sprawie powoduje, iż wymierzona przez Sąd I instancji kara łączna 2 lat pozbawienia wolności razi swoją niewspółmiernością (łagodnością). Sąd I instancji wprawdzie zasadnie wskazał na poszczególne okoliczności mające wpływ na wymiar tejże kary, ale przypisał zbyt dużą wagę do okoliczności łagodzących i zbyt małą wagę do okoliczności obciążających wymierzając karę, która nie odpowiadała w pełni, zdaniem Sądu Odwoławczego, dyrektywom i przesłankom jej wymiaru.

Natomiast podwyższona przez Sąd Okręgowy kara jest właściwa do osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, będąc karą celową i sprawiedliwą. Zdaniem Sądu podwyższony wobec K. L. wymiar kary łącznej odzwierciedla wagę popełnionych przez niego przestępstw, a nadto stanowi dolegliwość dla oskarżonego, czego wymagają cele sprawiedliwej odpłaty za popełnione przestępstwa. Podwyższona kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat winna w ocenie Sądu spełnić pokładane w niej cele, głównie zapobiegawcze i wychowawcze, a nadto winna uświadomić oskarżonemu konieczność przestrzegania norm prawnych.

Dlatego też podzielając w części zarzuty zawarte w apelacji Prokuratora co do wysokości wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy z mocy art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył oskarżonemu orzeczoną karę łączną do 3 lat pozbawienia wolności, w pozostałej zaś części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego K. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 zł. tytułem opłaty za obie instancje, zwalniając go jednocześnie od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 20 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.